

LBRIS

We know
books

Erin Hunter

Super
PISICILE
RĂZBOINICE

Legământul
lui Stea Încovoiață

Traducere din limba engleză de
Ana-Maria Cioflec

Galaxia Copiilor

Glanul râului

LIDER

STEA DE GRINDINĂ – motan cenușiu, cu blana deasă

SEGUND

INIMĂ DE SCOICĂ – motan cu pete cenușii

PISIGĂ-VRAGI

RUG DE MURE – pisică albă, frumușică, cu pete negre și cu ochii albaștri

RĂZBOINIGI

(motani și pisici fără pui)

GHEARĂ DE UNDĂ – motan negru-argintiu, vărgat

BLANĂ DE BUȘTEAN – motan maroniu

BLANĂ DE NĂMOL – motan maroniu-deschis, cu blana lungă

BLANĂ DE BUFNIȚĂ – motan maroniu cu alb

STROPI DE VIDRĂ – pisică cu blana albă și cu pete de-un roșcat-deschis

BLANĂ DE CEDRU – motan maroniu voinic, cu blana vărgată și cu coada scurtă

TULPINĂ DE CRIN – pisică cu blana gri-deschis

CER LUMINOS – pisică sprintenă, cu blana albă cu roșcat

DINTE DE ȘTIUCĂ – motan slăbănog, cu blana dungată, are fața lungă și dinți proeminenți

LUCIUL LACULUI – pisică frumușică, cu blana lungă, cenușie cu alb

BLANĂ STRĂLUCITOARE – pisică cu blana neagră ca noaptea, strălucitoare

UGENIGI

(pisici tinere, mai mari de șase luni, în pregătire pentru a deveni războinici)

LABĂ MOALE – pisicuță suplă, albă, cu pete vărgate

LABĂ ALBĂ – motan alb, cu coada dungată și cu labe maro

REGINE

(pisici care așteaptă să nască sau îngrijesc pui)

CEAȚĂ RĂSUNĂTOARE – pisică cenușie, cu blana lungă și moale, cu alb la vârful (mama lui Pui de Șoricel, Pui de Cărăbuș și a lui Pui de Petală)

FLOARE DE PLOAIE – pisică de un cenușiu-deschis (mama lui Pui de Vijelie și a lui Pui de Stejar)

COADĂ CAFENIE – regină cu blana cafeniu-deschis și cu ochii albaștri (mama lui Pui Cenușiu și a lui Pui de Salcie)

BĂTRÂNI

(foști războinici sau regine, acum retrași)

GHEARĂ DE PĂSTRĂV – motan dungat, cu blana cenușie

MUSTĂȚI ÎNCÂLCITE – motan vărgat, cu blana lungă și groasă, încălțită pe alocuri

CÂNTEC DE PASĂRE – pisică vărgată, cu blana albă și cu pete roșcate în jurul botului

Glanul tunetului

LIDER

STEA DE PIN – motan cu blana maroniu-roșcată și cu ochii verzi

SEGUND

CĂDERE DE SOARE – motan cu blana portocaliu-deschis și cu ochii galbeni

PISIGĂ-VRAGI

PANĂ DE GÂSCĂ – motan cu blana bălțată, cenușie, și cu ochii de-un albastru-deschis

UCENIC, MUSTAȚĂ DE PANĂ

RĂZBOINICI

BLANĂ PIETROASĂ – motan cenușiu

COADĂ VIJELIOASĂ – motan gri-deschis, cu ochii albaștri

COLȚ DE VIPERĂ – motan pestriț, cu blana maronie și cu ochii galbeni

PATĂ RUGINIE – motan vărgat, cu blana gri luminoasă și cu ochii de ambră

BLANĂ DE VRABIE – motan mare și vărgat, de un maroniu-închis, cu ochii gălbui

URECHIUȘĂ – motan cenușiu, cu urechile foarte mici și cu ochii de ambră

UCENIC, LABĂ ALBĂ

BLANĂ DE STURZ – motan de un cenușiu-nisipiu, cu câteva fire de păr alb pe piept și cu ochii verzi

ARIPĂ DE MĂCĂLEANDRU – pisică de culoare cafenie, mărunțică și plină de energie, cu o pată roșcată pe piept și cu ochii de ambră

BLANĂ SCĂMOASĂ – motan negru, cu blana aspră și cu ochii gălbui

ZBORUL VÂNTULUI – motan tărcat cenușiu, cu ochii verzi-deschis

UCENIC, LABĂ TĂRCATĂ

COADĂ PESTRIȚĂ – pisică vărgată, cu blana deschisă la culoare și cu ochii de ambră

MUSTAȚĂ DE PANĂ – motan de-un argintiu-deschis și cu ochii de chihlimbar, luminoși; are mustăți lungi și coada stufoasă; este ucenicul pisicii-vraci

LABĂ TĂRCATĂ – pisică bălțată, cu blana splendidă, pătată

LABĂ ALBĂ – pisică gri-deschis, oarbă de un ochi

UGENICI

REGINE

ADIERE IUTE – pisică albă, vărgată, cu ochii galbeni (mama lui Pui de Leopard, pisică cu blana neagră și cu ochii verzi, și a lui Pui de Petic, motan alb-negru, cu ochii de chihlimbar)

FLOAREA LUNII – pisică cu blana gri-argintie și cu ochii galbeni (mama lui Pui Albastru, pisică cenușie, cu ochii albaștri, și a lui Pui de Nea, pisică albă, cu ochii albaștri)

ZORI DE MAC – pisică cu blana lungă, de-un roșcat-închis, cu o coadă stufoasă și cu ochii de chihlimbar

BĂTRÂNI

MUSTAȚĂ DE BURUIANĂ – motan cu blana portocaliu-deschis și cu ochii galbeni

PICIOR DE BOSCORODEALĂ – motan maroniu, cu ochii de ambră și cu mers împiedicat

CÂNTEC DE CIOCÂRLIE – pisică bălțată, cu ochii de un verde-palid

glanul umbrelor

LIDER

STEA DE CEDRU – motan cu blana foarte închisă la culoare și cu pântecul alb

SEGUND

DINTE DE PIATRĂ – motan cenușiu, dungat, cu dinții lunguiți

PISIGĂ-VRAGI

MUSTAȚĂ DE SALVIE – pisică de culoare albă, cu mustățile lungi

RĂZBOINIGI

BLANĂ COLȚUROASĂ – motan dungat solid, cu blana maroniu-închis

INIMĂ DE VULPE – pisică cu blana roșcat-deschis

COADĂ DE CIOARĂ – pisică vărgată, cu blana neagră

UCENIC, LABĂ DE NOR

PICIOR DE FERIGĂ – motan cu blana roșcat-deschis și cu labelle închise la culoare

OCHI DE COARDĂ – motan vărgat, cenușiu cu negru, și cu o dungă mare peste ochi

FLOARE DE LAUR – pisică cu blana gri-închis cu alb

REGINE

FURTUNĂ DE PANĂ – pisică vărgată, cu blana maroniu-închis

NOR DE IAZ – pisică cu blana gri cu alb

BĂTRÂNI

PĂSĂRUICĂ – pisică mititică, vărgată, cu blana roșcată

COLȚ DE ȘOPĂRLĂ – motan cu blana maroniu-deschis și cu un colț răsucit în jos

glanul vântului

LIDER

STEA DE IARBĂ-NEAGRĂ – pisică cu blana de un gri-rozaliu și cu ochii albaștri

SEGUND

PANĂ DE STUF – motan vărgat, cu blana maroniu-deschis

PISIGĂ-VRAGI

INIMĂ DE ȘOIM – motan maroniu-închis, cu pete și cu ochii galbeni

RĂZBOINIGI

DUNGĂ DE ZORI – pisică cu blana auriu-deschis și cu dungi cafenii

UCENIC, LABĂ ÎNALTĂ

GHEARĂ ROȘIE – motan cu blana roșcat-închis
UCENIC, LABĂ DE CHIȚCAN

BĂTRÂNI

MURĂ ALBĂ – motan mărunțel, cu blana complet albă

IBRIS

We know
books

PIETRELE ÎNALTE

FERMA LUI ARPACAS

TABĂRA
CLANULUI VĂNTULUI

LA CASCADE

HARTA PISICILOR

TABĂRA
CLANULUI RĂULUI

PIETRELE
ÎNSORITE

RĂUL

COPACII TĂIAȚI

ȚINUTUL
HOITURILOR

TABĂRA
CLANULUI UMBRELOR

VALA TUNETULUI

COPACUL
BUFNITEI

TABĂRA
CLANULUI TUNETULUI

MARELE
SMOCHIN

PIETRELE
SERPILOI

GROAPA
CU NISIP

BRAZII ÎNALȚI

ASEZAREA DE
DOUĂ-PICIOARE

LEGENDA

CLANURI

CLANUL TUNETULUI

CLANUL RĂULUI

CLANUL UMBRELOR

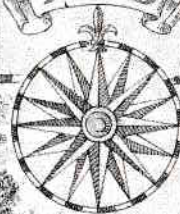

CLANUL VĂNTULUI

CLANUL STELELOR

NORD

LIBRIS

We know
books

DEGETELELE DIAVOLULUI
(mina părăsită)

FERMA WINDOVER

SOSEAUA ALLERTONULUI
DE NORD

MLAȘTINA WINDOVER

SCORBURA
DRUIDULUI

PASUL
DRUIDULUI

SPAȚIU RECREATIV
DIN ALLERTONUL
DE NORD

SOSEAUA WINDOVER

CODRUL WHITE HART

PĂDUREA CHELFORD

MOARA CHELFORD

CHELFORD

TERENUL FERMEI
MORGAN

FERMA
MORGAN

ALEEA CASEI
MORGAN

RAUL
CHELL

LEGENDA ȚINUTURI

PĂDURE DE FOIOASE

CONIFERE

MLAȘTINI

STÂNCI ȘI PIETRE

POTECI DE TRECERE

PROLOG

Vântul scutura ramurile sălciilor și smulgea păpurișul din rădăcini.

— Stea de Grindină!

Nori grei de furtună se vălătuceau pe cerul întunecat al nopții. Stropii de ploaie răpăiau în pereții strâns împlețiți ai vizuinii războinicilor din Clanul Râului.

— Stea de Grindină!

Auzind plânsetul îngrozit al perechii lui, liderul Clanului Râului și-a turtit urechile. Cu ghearele adânc înfipte în mâl, s-a prins și mai bine împotriva apei care i se învolbura în jurul labelor. Râul ieșise din matcă și se revărsa acum în tabără. Motanul și-a întors capul de jur împrejur, scrutând umbrele.

— Stea de Grindină! a țipat Ceață Răsunătoare încă o dată.

Plânsetul sunase înfundat, prin blana pisoiului care-i atârna în bot. Un altul i se agățase strâns în cârcă. Pisica se uita înnebunită la culcușul din nuiele, luat de viitură -- se

destrăma rămurică cu rămurică în timp ce un motănel se chinuia să se țină bine de marginile lui împletite.

Stea de Grindină s-a avântat spre culcuș și a apucat pisoiul chiar înainte să-l înghită apa. Și-a încredințat fiul lui Blănă de Buștean, care alerga după un alt culcuș.

— Du-l pe Pui de Șoricel în vizuina bătrânilor!

Motanul maroniu a înhățat ghemotocul ud leoarcă și a pornit în salturi spre vizuina din capătul taberei; acolo, apa încă nu ajunsese.

— Urmează-l! i-a poruncit Stea de Grindină lui Ceață Răsunătoare.

Cu ochii cășcați de groază și cu blana ei lungă, complet udă acum și lipită de trup, pisica a încuviințat și a dat fuga după motan.

Stea de Grindină a scrutat tabăra. Blăni lucioase săgețau prin întuneric precum peștii panicați. Proțăpita cu ghearele în rămășițele vizuinii războinicilor, o pisică cu blana alb-roșcată încerca să țină laolaltă peretii care se destrămau cu iuteală. Iar un voinic cotoi vârgat căuta să blocheze culoarul înspumat, pe unde culcușurile ieșeau rotindu-se și se pierdeau în râu.

În clipa următoare, o flamă albă a aprins cerul. Tunetul s-a rostogolit pe urma fulgerului, iar vântul s-a întetit. Un nou val de apă a năvălit peste tabăra.

— Inimă de Scoică! și-a strigat Stea de Grindină secundul. Ce părere ai?

Cocoțat în vârful unui buștean printre trestii, un motan cu pete cenușii cerceta cu privirea în amonte. I-a răspuns strigând:

— Apa crește iute, Stea de Grindină! Vizuina bătrânilor nu va mai fi un refugiu pentru mult timp.

Stea de Grindină a biciuit aerul cu coada.

— Va trebui să abandonăm tabăra!

— Nu!

Pisica alb-roșcată a lăsat baltă vizuina pe care se chinuise s-o salveze și s-a întors cu fața spre lider.

— *Trebuie*, Cer Luminos! a insistat Stea de Grindină.

— Nu putem să lăsăm în urmă tot ce au construit străbunii noștri pentru noi!

— Vom construi totul de la capăt! și-a pierdut cumpătul Stea de Grindină.

— Nu va mai fi la fel!

Și, zicând acestea, Cer Luminos s-a repezit și a prins în ultima clipă un culcuș dus de râu.

Inimă de Scoică a coborât de pe buștean dintr-un salt și s-a apropiat, pleoscăind cu labele prin apă.

— Împreună putem reconstrui orice, a stăruit el. Dar nu putem aduce înapoi pisicile care s-au înecat încercând să salveze niște nuielușe.

Fără tragere de inimă, Cer Luminos a dat drumul culcușului și câteva clipe s-a uitat cum se rotea purtat de apă. Apoi pisica a luat-o la goană spre capătul de sus al taberei.

Valuri negre se învolburau pe lângă vizuina bătrânilor, legănând nemilos peretii împlețiți din nuiiele de salcie. Stea de Grindină a urcat în fugă panta și a început să clatine vizuina cu labele.

— Ieșiți afară!

Ceață Răsunătoare s-a strecurat prin gura vizuinii, urmată de cei trei pisoi — arătau ca niște șoricel plouați.

— Încotro ar trebui să mergem? s-a holbat pisica.

— Luați-o către înalțimi, i-a arătat Stea de Grindină cu coada în susul malului care urca spre un pâlci de copaci și tufe.

Din vizuină s-a ivit și un bătrân cu blana încălciată.

— Asemenea furtună n-am văzut în toată viața mea.

O pisică vârgată cu burta albă a apărut în spatele lui.

— Dar unde mergem? a întreat ea cu un hârâit.

Motanul i-a mângâiat umărul cu coada.

— Pe mal în sus, Cântec de Pasăre, unde vom fi în siguranță.

Cântec de Pasăre și-a căscat ochii.

— Departe de râu?

— Doar pentru o scurtă vreme, i-a promis Stea de Grindină. Haideti cu toții.

— Așteaptă! s-a oprit Inimă de Scoică la jumătatea pantei și a privit panicat peste umăr. Unde este Floare de Ploaie?

— Aici!

O regină cu blana de un cenușiu-deschis călca cu mare grijă prin apă. Avea pântecul mare, plin cu pisoii.

— Ești bine? a întreat Inimă de Scoică, adulmecând-o grijuliu.

— Voi fi bine imediat ce mi se usucă labele, a răspuns ea suflând greu sub ploaia care-i șiroia în blană.

O pisică mică și albă, cu ochi sclipitori, a apărut unduindu-se pe lângă regină și a anunțat:

— A tot avut dureri.

Inimă de Scoică și-a mijit ochii.

— Sosesc pisoii, Rug de Mure?

— Încă nu știu sigur, a mieunat pisica-vraci.

— Mergi mai bine să-l ajuți pe Stea de Grindină, l-a sfătuit Floare de Ploaie pe motanul secund. Eu mă descurc, nu o să pătesc nimic.

Inimă de Scoică a privit-o clipind. Apoi s-a răsucit.

— Gheară de Undă?

— Aici!

Un motan vârgat, negru cu argintiu, ținea deschis un loc de trecere în stufărișul de lângă vizuina bătrânilor; pe acolo, pisicile clanului se revărsau una după alta în susul povârnișului.

— Asigură-te că toată lumea se îndreaptă direct spre copaci.

Încuviințând, Gheară de Undă l-a înghiontit încetisor pe un bătrân încărunțit care refuza să treacă prin deschizătură. Înțepenise în loc, cu ghearele afundate în pământul ud.

— Nu pot pleca fără Apă în Asfințit! a zis el. S-a dus să-și facă nevoile înainte să se inunde tabăra. Încă nu s-a întors.

— O vom găsi! a zbierat Gheară de Undă peste vuietul vântului și și-a privit liderul care, tintuit pe pantă, se holba la tabăra devastată. O zărești pe undeva, Stea de Grindină?

Liderul a clătinat din cap.

— Vreau să mă asigur că toate vizuinile sunt goale! a rostit el și s-a avântat din nou spre cea a puilor unde și-a vârât capul adulmecând în căutarea vreunui trupuşor cald.

Vizuina era pustie. Liderul a verificat apoi locul în care fusese vizuina ucenicilor și ceea ce mai rămăsese din bârlogul războinicilor. Doar miros de papură udă. S-a uitat

de jur împrejurul taberei, zbatându-se să nu cadă – apa tot năvălea peste el, gata-gata să-l dărâme din picioare. Apoi, pe jumătate alergând, pe jumătate înotând, a traversat luminișul în grabă după ceilalți.

— Sunt toate pisicile aici? a întrebat el, când și-a ajuns din urmă camarazii.

— Nici urmă de Apă în Asfințit, s-a încruntat Gheară de Undă.

— Mă duc eu înapoi să o caut, s-a oferit Cer Luminos, cu un pas în față.

Stea de Grindină a încuviințat. Iar celorlalți le-a poruncit ferm:

— Voi continuați să urcați înspre copaci.

Nici nu a apucat Cer Luminos să se avânte în josul malului, că Floare de Ploaie a scăpat un geamăt surd și chinuit.

— Floare de Ploaie?! s-a speriat Inimă de Scoică.

Regina s-a ghemuit pe pământ, cu chipul schimonoșit de durere.

Rug de Mure s-a lăsat lângă ea și o clipă mai târziu și-a ridicat capul.

— Sosesc pisoii, a anunțat.

— Tocmai pe prăpădul ăsta? a vrut să știe Inimă de Scoică.

— Doar n-au să aștepte să se oprească furtuna, i-a întors-o Rug de Mure. Trebuie să o ducem undeva la adăpost.

— În inima pădurii, printre copaci, i-a sugerat Inimă de Scoică. Apa nu ajunge niciodată până acolo.

— E prea departe, a bombănit Rug de Mure și și-a înălțat privirea spre ramura joasă și lată a unui bătrân stejar de deasupra lor. Crezi că o poți urca pe una dintre crengi?

Inimă de Scoică a clipit.

— Dacă n-am încotro...

A apucat-o pe Floare de Ploaie de ceafă și, când ghidând-o, când trăgând-o, a împins-o spre trunchiul gros.

— Sus cu tine!

Aruncându-și privirea în sus, Floare de Ploaie a mârâit. Și-a deschis botul gata să protesteze, dar un spasm de durere i-a scuturat pântecul și pisica s-a ghemuit. Arăta nespuse de mică și de prăpădită cu blana lipită de trup.

— Haide! a mieunat Rug de Mure încurajator. Nu mai avem mult timp la dispoziție.

Floare de Ploaie și-a înfipt ghearele în scoartă, iar Inimă de Scoică a împins-o de la spate. Gâfâind, regina s-a cățărât cu mare efort până la o scorbură din trunchi, în locul din care creștea ramura cea mai joasă.

Sprintenă precum o veveriță, Rug de Mure s-a urcat iute de-a lungul trunchiului, strecurându-se pe lângă Inimă de Scoică. A cercetat din priviri scorbura și a încuviințat.

— E bine aici. Inimă de Scoică, crezi că poți aduce niște ierburi din vizuina mea?

— Am să încerc.

— Ai grijă! a tresărit Floare de Ploaie, dar Inimă de Scoică deja sărise jos, pe pământul alunecos, și gonia înapoi spre tabăra inundată.

Rug de Mure a curățat frunzele ude din adâncitura scobită între creangă și trunchiul copacului.

— Bun. E destul loc să te întinzi aici, a înghiontit-o cu nasul pe Floare de Ploaie și s-a ghemuit lângă ea.

— Oare se va descurca? a șoptit Floare de Ploaie, uitându-se prin întuneric după Inimă de Scoică.